

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Bogăția și fericirea

Dacă sărăcia nu-i bună și nimeni nu o dorește, în schimb nici bogăția nu ne aduce fericire

Veți zice cu toții, că de sărăcie să ne ferească sfântul! Nici de nume să nu-i auzim! Nimeni nu va cuteza a zice, că de bogăție să-l ferească sfântul. Ci fiecare se laudă, că de ar fi bogat, ar ști el ce să facă cu averea, cum să o chivernisească, cum să o întrebuințeze. Când colo, tocmai chivernisirea și întrebuințarea unei averi este un lucru din cele mai grele.

Peste tot, mai primejdioasă este bogăția pentru om, decât anumită sărăcie, adevărată sărăcia nu prea mare (mizeria). Că unde este dorința omului, acolo este și sufletul lui. Dacă dorește averi, în averi își pune nădejdea de fericire. Dacă dorește comori, la ele îi sboară sufletul. Dacă râvnește la ranguri, în ele își pune încrederea de proslăvire. Minte și inima lui nu sunt libere. Nu se pot înălța la iubirea lui Dumnezeu. Se leagă tot de lucruri lumesti, lucruri nestatornice și trecătoare ca fumul.

În schimb, sărăcia nu o dorește nimeni. Nu ne legăm de ea. Mai degrabă se leagă ea de noi. Ceeace înseamnă, că omul sărac, nefiind legat de bunuri și daraveri lumesti, mai degrabă se poate înălța cu mintea și inima la Dumnezeu. Hristos ne-a învățat să iubim pe Dumnezeu din tot sufletul nostru, din toată inima și din toată virtutea noastră, iar pe semenii noștri ca pe noi înșine. În aceste se cuprinde toată legea.

Voivodul averilor este Mamona. Iubind averile, iubim pe Mamona. De aceea să ne ferim a ne pune sufletul în bunuri materiale, a ne închina materiei, ca Jidovii din vechime la vițelul de aur. Cea mai bună întrebuințare a averilor poate fi deci ușurarea *traului celor nevoiași și lipsiți*. De aceea îndemna Isus pe tinărul cel bogat din evanghelie: să vândă tot ce are, dând prețul lor săracilor, și va avea comoară în ceriu. (Luca XVIII, 22).

Rostul omului nu poate fi numai viața.

Rostul averii nu poate fi averea în sine, ci întrebuințarea ei spre scopuri folositoare.

Ca să nu se creadă, că vorbim din ură față de cei bogați, iată cum au trăit mulți din cei cu averi mari.

Isus Hristos ne spune (Luca XII, 15—21): „Păziți-vă și vă feriți de lăcomie, căci nu este viața cuiva în prisosința avuției sale!”

„Unui om bogat foarte îi rodise țarina și cugeta întru sine zicând: ce voi face, căci nu am unde aduna rodirile mele? Și a zis aceasta: Voi face, sparge-voiu jînițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate rodirile mele și bunătățile mele. Și voi zice sufletului meu: suflete, ai multe bunătăți strânse pe mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!”

Iară Dumnezeu i-a zis: „Nebunule, întru această noapte vor să ceară sufletul tău dela tine, dară cele ce ai gătit ale cui vor fi?”

„Așa este celce strânge lui-și comoară, iară la Dumnezeu nu se îmbogățește.”

— Eduard Sattersville, un milionar englez, și-a edificat (zidit) 365 de case, cu dorința și scopul ca pentru fiecare zi din an să locuiască în altă și altă casă. În acest scop și le-a aranjat cu mobilă fel de fel, ca nici una să nu fie asemenea cu cealaltă, — ca boierul să nu se plictisească — vezi Domne, locuind 2 zile după o altă în camere la fel mobilate. Când le-a gătat toate, s'a răzgândit și a mers la Riviera franceză (pe țărmul Mării Mediterane), pentru „schimbarea aerului”. Aici a închiriat locuință la un hotel și când să trăiască mai cu poftă în „aerul schimbat”, într'o zi, sau într'o noapte iacă s'a apropiat moartea, de el și l-a întins în sicriu, ștergându-l din șirul celor vii.

— Un american, cu numele John Steele, ca om tinăr, împins de suflul norocului, a câștigat în California, în curs de câteva săptămâni, o avere de câteva sute milioane dolari.

În alți 10 ani a tocat-o toată în petreceri și desfrânări, iar când împlinia 30 de ani, a murit într'o casă de săraci. În toiu petrecerii își făcea țigarete cu bancnote de dolari, iar seara, dacă nu cheltuia peste zi atâta, cât își propunea dimineața să cheltuiască, arunca banii prisositori în drum, pe fereastră. Poate cu atâta își făcea pomană, căci din banii aruncați apucau să mai culeagă câteva și săracii.

— Un milionar din Boston, înainte de moarte, și-a scos dela bănci toți banii și cu mâna proprie i-a aruncat în flăcările focului, ca nu cumva să-i ajungă în mâinile unor moștenitori îmbuibați și nevrednici. Când ardeau bancnotele de dolari, el se răsfața cu cuvintele: „Eu le-am câștigat, eu le ard!”

Exemplele le-aș putea înmulți după plac, până să fac o carte întreagă din ele, dovedind cu vârf și îndesat că bogăția nu e tot una cu fericirea. De multe-ori bogații trăesc mai rău decât săracii. Povestea despre cămașa fericitului nu e numai poveste, ci cuprinde mult adevăr:

*Îți spuneam, împărate, cu mare întristare,
Că n'are nici cămașe pe dânsul omul care
se află fericit.*

Constituirea cercului cultural al cantorilor români uniți din districtul protopopesc Blaj. În ziua de 18 Febr. 1932 s'a ținut la Blaj prima adunare de constituire a cantorilor din acest district. La aceasta adunare au luat parte aproape toți cantorii din acest district, și chiar și alții din alte districte, între care putem aminti și pe dl Grigore Pocol dela Cluj, președintele cercului cultural al cantorilor din districtul Clujului. Constituirea s'a făcut conform statutelor, cu singura abatere că nu s'a ales președintele de onoare al cercului, iar președinte activ a fost ales dl Ioan Ignat inv. pensionat și cantor Blaj, vicepreședinte dl Cornel Bența cantor Tăuși, secretar Alex. Tulea cantor Blaj, cassar dl N. Pascu cantor Crăciunelul de Jos, și alți patru în comitet și doi cenșori. Le dorim spor la muncă. C. B.

Pe drumul Crucii

În viața aceasta pământească, pe care eu dreptul o numește sf. Biserica, „Valea plângerilor”, umblăm încontinuu pe drumul Crucii, a cărui spini și pietricele ne rănesc adânc picioarele. Tânăr și bătrân, bărbat și femeie poartă pe umerii săi crucea grea și nevăzută, căci sunt grele zilele pe cari le trăim. Tot omul măsut în lume trebuie să aibă o Cruce, pe care e dator să-o poarte până la marginea mormântului.

Viața noastră este un lung drum al crucii, căci e plină de încercări și suferințe. Chiar și celui ce crede că umblă prin livezi pline de trandafiri, suferințe spinoase îi arată crucea vieții. Privește o clipă, iubite cetitorule, în jurul tău, și vei vedea că astăzi întreaga lume este plină de suferințe. Suferă cei mari împreună cu cei mici, cei bogați împreună cu cei săraci, și așa împreună suferim cu toții. Crucea, Crucea pe care trebuie să o purtăm cu resemnare creștinească, atât cei sănătoși cât și cei bolnavi, cari mai purtăm Crucea și în trupurile noastre cele zdrobite de dureri...

Domnul nostru Isus Hristos a implantat pe muntele Golgotei, între cele mai crâncene suferințe, Crucea. Și de aci din vârful Golgotei, Crucea s'a întins prin adânci și dese rădăcini în toată lumea.

Însă crucea nu există numai de aceea, ca să închipuiască numai durerea și suferința. Prea grea soartă am avea dacă Crucea ne-ar aminti numai durerea. Nici propria noastră Cruce nu de aceea ni-e dată, ca să ne nimească, ci ea prin Ea să ajungem la Acela, care a fost spânzurat pe Ea, pe Golgota, între cer și pământ. Crucea a fost semnul rușinei,

dar dulcele Măntuitor a presăcut-o în lemnul Vieții. Cu Sfânta Sa Cruce a învins moartea, a zdrobit porțile feresate ale iadului și a răscumpărat pe om din ghiara satanei. La tot omul Crucea e o decorație, căci nu-i numai semnul învingerii și a puterii, ci și mângâierea sufletelor ispitite de puterea demonului.

Privește deci cu toată căldura sufletului tău spre Cruce!!

Slabi și fără putere ne simțim și credem, că povara prea grea a suferințelor nu o putem suporta mai departe. Nu avem destulă credință și încredere în Sfânta Cruce. Căci dacă am avea, atunci în timpurile grele șiperate ale vieții noastre, am afla mângâiere. Mai multă credință și încredere în Sfânta Cruce! Aceasta este dorința dulcelui Isus.

Atunci când crezi, că nu mai poți suporta Crucea suferințelor și te lași aplecat de greutatea vieții, când ai multă lipsă de ajutor și mângâiere, cere, iubite cetitorule, această mângâiere dela Sfânta Cruce a Măntuitorului, și îți va da ție Domnul putere spre a învinge totul.

Inchină-mu-ne ție Hristoase și te lăudăm, că prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Serban Filon

Numai religia ne mai poate mântui

Trăim cele mai grele timpuri, prin care a trecut omenirea vreodată. Lumea întreagă se sbate în mizerie și sărăcie și dela un capăt și până la altul al pământului, nu se aud decât vești din zi în zi tot mai rele. Tot omul se uită înainte cu multă îngrijorare la ziua de mâine, că ce va fi cu el, dacă va mai putea rezista sărăciei sau nu. Ne vom întreba, care este cauza acestor timpuri grele, când fiecare își vede amenințată ziua de mâine? Timpurile nu sunt rele, căci bunul Dumnezeu ne dă totul din belșug și poate de mult nu am mai apucat noi astfel de timpuri bogate. Care este cauza atunci? Cauza este alta și nici de cum timpurile. Lumea s'a înrăit și a uitat de scopul adevărat al vieții și chiar dacă nu a uitat, a apucat o cale greșită,

Mulți cred, că scopul nostru este numai în această lume, de a strânge cât mai multe averi, indiferent pe ce cale și cum, uitând însă că noi nu suntem stăpânii acestei lumi, ci simpli călători muritori, cari, într-o zi de mâine, o vom părăsi. În goana aceasta prea mare mulți au uitat, că deasupra noastră este un Dumnezeu, care ne urmărește tot ceea ce facem noi. Credința a slăbit și cu ea a dispărut și dreptatea și deci fericirea vieții.

Când un om și-a pierdut credința în Dumnezeu, apoi acel om este în stare de a săvârși orice lucru, căci nu mai are de cine să se teamă. Ne doare când vedem, că mulți oameni cu știință de carte și în mâinile cărora ne este încredințat destinul nostru, sunt rezi față de religie și față de Dumnezeu, lipsiți cu totul de ori și ce suflu de iubire și dragoste. Să nu ne mirăm dacă și la sate a început să pătrundă această răceală în credința față de Dumnezeu și că oamenii din zi în zi tot mai greu merg la biserică. Conducătorii de popoare se adună în sfaturi, și chibzuesc, dar nu pot găsi leacul spre a îndrepta omenirea și spre a o scoate din necazurile de astăzi.

Lecuirea nu va izvorî din sfatul oamenilor, cari una spun și alta gândesc, ci din inima plină de dragoste și iubire a oamenilor. Ridicarea popoarelor nu se va face prin vorbe multe și frumoase, ci prin trezirea omenirii la o viață nouă. Numai atunci se vor îndrepta timpurile și va dispărea dintre oameni ura și faptele urite, când omenirea va fi pătrunsă de dragostea față de Dumnezeu. Atunci se va coborî frăția și dragostea între oameni. Aceasta se va face ridicând „biserica și școala” deasupra tuturor celorlalte lucruri omenești din această lume.

Omul, de ar moșteni lumea întreagă, și nici atunci nu va fi mulțumit, aceasta fiind în firea lucrurilor pământești. Noi nu vom avea mângâere în lucrurile trecătoare ale acestei vieți, ci această mângâere o vom găsi numai și numai în credința în Dumnezeu. De multe ori se întâmplă multora, că și-au ajuns ținta și scopul, că au reușit în ceea ce urmăreau, însă cu toate acestea nu sunt mulțumiți, par-

Foia „UNIRII POPORULUI”

Mintea și norocul

(Legendă)

În vremea veche, când nu erau războaie și atâția oameni răi, ca acum, umbla și mintea cu norocul pe pământ printre oameni, ascultându-le păsurile și trăgând cu urechea la lipsurile și nevoile lor de toate zilele.

— Odată se întâlnesc pe drum mintea cu norocul și se iau și ei la vorbă, ca ceilalți muritori:

— Unde mergi, frate? întrebă mintea pe noroc.

— Unde să merg, soro, răspuse norocul, iată am plecat în lume să-mi caut fiul pierdut.

— Dar cine ești tu măi frate, — întrebă cea dintâi.

Eu sunt norocul.

— Dar tu? Eu sunt mintea, — răspuse cea dintâi.

— Îmi pare bine de întâlnire, continuă norocul, căci uite, soro, lumea te ține pe tine mai vrednică ca pe mine și fiindcă acum ne-am întâlnit, aș vrea să facem o probă, din care să se poată vedea atât vrednicia ta, cât și a mea.

— Te invoiești?

— Cum să nu, soro!

Mergând ei așa povestind pe drum, iată-i că ajung într'un sat, unde trag și ei ca toți drumeții la crăsmă, ca să-și mai stâmpere foamea și să mai tragă și câte una la măsca.

După ce-și stâmpără foamea și setea, ies din crăsmă și se așază pe un scaun lung dinaintea ușii aceleia, de unde priveau la trecători. Deodată zăresc un străin, apropiindu-se de ei. Era un pantofar sărac, care venise după lucru până în satul acela, căci acasă avea o spuză de copii, cari cereau mereu de mâncare. La călătorii noștri li-se făcuse milă de el, îl chemară acolo lângă ei, apoi l-au întrebat și ispitit de toate afacerile lui de acasă.

— Ei, soro, zise norocul către minte, mai încet, fără ca să audă pantofarul, acum aș vrea să-ți văd vrednicia ta, față de acest nevoiaș.

— O voiu și face, răspuse aceea. Și luându-și portofelul din buzunar, scoate o hârtie de o mie de lei. După aceea, adresându-se către pantofar îi zise: Te-ai plâns că ești sărac lipit pământului, că ai spuză de copii, că n'ai lucru și nu le poți câștiga pâinea de toate zilele. Uite mie mi-e milă de tine, de aceea îți dau hârtia aceasta de o mie lei, ca să-ți poți cumpăra tot ce-ți trebuie și să poți lucra. Nu-ți cer nici o dobândă după banii aceștia, dar îți pun condiția: că de acum într'un an, tot în ziua și oara aceasta, și tot în

locul acesta, să-mi aduci capitalul adevărat milă de lei, dobânda să fie a ta.

— M'ai înțeles?

— Înțeles, răspuse pantofarul. Apoi luându-și rămas bun și mulțumindu-i la cocoș minte pentru ajutorul acordat, s'a întors către casă, făcându-și pe drum fel de fel de planuri cum ar putea câștiga mai mult după banii sau, ca să i rămâie și lui o parte și să se plătească la anul și de creditorul său așa de milos cu el.

Cât vor mai fi stat acolo dinaintea crăsmii mintea cu norocul, nu știu, una însă o știu că s'au despărțit și ei unul de altul, cu dausul acesta, ca peste un an să se întâlnească iarăși în locul acela.

Acum să-i lăsăm în pace, pe cei doi tovarăși de drum și să ne întorcem la pantofarul nostru, ca să vedem, ce a făcut el cu mie de lei primită dela omul necunoscut.

— Nu-i bine, ca să știe muierea de tot stănetul barbatului, își zicea el, mergând către casă. Am să ascund banii și numai după ce voiu face învârteală bună cu ei, o să-i spun și la muiere.

— Dar unde să-i ascund, ca tigroni asta de muiere să nu dea de ei? Ei, știu eu locul, își gândi în cele din urmă. Uite în ce nușă de pe vatra cuptorului din tindă. Aci o va pune Han-tătarul să caute, cum caută prin buzunarele mele goale, ori-de-câte-ori mă întorc de undeva.

ceva îl mai lipsește și acel ceva este „Mulțumirea sufletească” care numai din iubirea și credința în Dumnezeu izvorăște.

Ca încheiere țin să spun, că toți să ne apropiem de biserică, căci de acolo izvorăște leacul tămăduitor; care ne va da mângăierea vieții și speranța ei în îndreptare. Atât timp cât vom sta departe de biserică, vom fi niște rătăcitori în această lume, niște învinși în viață la ori și ce pas, trăind fără nici un rost și scop, neștiind de unde venim și unde mergem. Când vom alerga cu toții și vom deschide ușa bisericii cu dragoste și iubire, numai atunci se va deschide lumea nouă pentru noi, lumea și viața pe care o dorim astăzi atât de mult.

Antonlu Farcaș
inv. Tulca-Bihor

Pleacă răgutale. Incorporarea contingentului 1932 se face pe ziua de 1 Martie pentru toate armeele, afară de călărașii cu schimbul, cari se încorporează în 15 Martie. Ministerul armatei atrage atențiunea tuturor tinerilor din contig. 1932 și acelor cari urmează a fi încorporați cu acest contingent (adecă cel amănăți), să se prezinte la timp la cercurile de recrutare cărora aparțin chiar dacă n'au primit ordinile de chemare. Recruții, cari se găsesc pe teritoriul altor cercuri de recrutare și n'au bani pentru transport până la cercul de care aparțin, sunt datori să se prezinte cercului de recrutare pe teritoriul căruia se găsesc. De aici vor fi trimiși cu foi de drum la cercurile de recrutare de cari se țin. Cel cari nu se vor supune acestui ordin al ministrului armatei vor fi considerați ca nesupuși la încorporare și judecați de legile militare.

Cererea podgorenilor

Podgorenii din județul Putna, au ținut în 8 Februarie o adunare la Nicorești în care au hotărât să ceară, să nu se mai vândă spirit fabricat din bucate sau din cartofi, ci numai vin și să se scadă dările pentru vin în măsura scăderii prețului.

Explicări de legi

— Patenta sau impozitul meseriașilor —

De **GRAȚIAN C. MARCUȘ**

Intocmai ca și pe comercianți noua lege a dărilor imparte pe meseriași în două părți mari, cei a căror venit mijlociu anual, este mai mic decât 150.000 lei, socotind mijlocia între anii 1929, 1930 și 1931, și aceia, cari au venituri peste această sumă. Micii meseriași vor fi deci și ei clasificați de comisiunile județene și vor plăti și ei același impozit (patenta) vreme de trei ani.

Dar afară de aceasta ce condițiuni trebuie să mai îndeplinească un meseriaș? Legea dărilor spune, că acelea prevăzute de art. 1 și 2 din legea pentru asigurarea plății lucrului efectuat. Și ce zice acea lege? Că sunt meseriași toți: „patronii meseriași din Ardeal și Banat supuși dispozițiilor legii industriale din 18 Maiu 1884; meseriașii cari posedă o carte de meșter eliberată de autoritățile respective”.

Meseriașii vor fi asemenea clasificați de către comisiunile județene, după Tabela de mai jos.

Ținând seamă însă că pentru micii meseriași, impozitul elementar este de 8%, s'a prevăzut și la patentă, că impozitul stabilit se reduce cu 20 la sută (o cincime) față de cel al comercianților.

Clasa	Veniturile	Impozit partea statului
I	Până la 5.000 lei	320 lei
II	Dela 5.001—15.000 >	960 >
III	> 15.001—25.000 >	1.840 >
IV	> 25.001—40.000 >	2.800 >
V	> 40.001—50.000 >	3.680 >
VI	> 50.001—75.000 >	5.440 >
VII	> 75.001—100.000 >	7.200 >
VIII	> 100.001—150.000 >	11.200 >

Dacă meseriașul nu și-a deschis atelierul decât în 1930 sau poate numai în 1931, stabilirea venitului mijlociu se va face întocmai ca și la micii comercianți, după venitul mijlociu pe doi ani, sau după venitul avut în anul ultim.

Meseriașii la fel nu vor primi citații nici

la comisiile județene de clasificare și nici la comisiile de impunere, fiindcă darea se stabilește după veniturile impuse în anii trecuți deci meseriașul nu mai are ce dovedi înaintea comisiei.

Fiecare meseriaș va primi procesul verbal de impunere și întrucât se va simți nedreptățit, că ar fi fost impus prea mult, are drept de apel. În apel apoi se va discuta atât asupra impunerii cât și asupra clasificării.

Grije mare să aibă deci fiecare meseriaș, ca să nu piardă, în cazul că-i impus greșit, termenul de apel, căci patenta odată fixată se va plăti aceeași, vreme de trei ani, în 1932, 1933 și 1934.

* * *

Impunerea societăților cooperative, bănci populare și cooperative de consum, valorizare etc.

Ce sunt societățile cooperative și cum vor fi impuse în viitor? Legea zice apriat, că societățile cooperative, fie bănci populare sau cooperative de consum sau de producție, nu sunt socotite ca societăți anonime, ci ca întreprinderi particulare. Iar dacă legea le socotește între întreprinderile particulare, aceasta înseamnă, că și ele se împart întocmai ca și comercianții în două categorii.

A) Dacă venitul mijlociu calculat după venitul anilor 1929, 1930 și 1931 este mai mic decât 150.000 lei, atunci societățile cooperative vor fi clasificate și impuse după tabela dela art. 30 din lege, adecă:

Clasa	Veniturile	Impozit, partea Statului
I	Până la 5.000 lei	400 lei
II	Dela 5.001—15.000 >	1.200 >
III	> 15.001—25.000 >	2.300 >
IV	> 25.001—40.000 >	3.500 >
V	> 40.001—50.000 >	4.600 >
VI	> 50.001—75.000 >	6.800 >
VII	> 75.001—100.000 >	9.000 >
VIII	> 100.001—150.000 >	14.000 >

Până când a ajuns el acasă, muierea cu copiii au adormit deabinele. Numai pe el nu-l mai prindea somnul și după ce s'a pus în pat, își tot făcea socoteala în cap, câtă talpă și căpută să cumpere, câte calfe să mai angajeze, câte perechi de pantofi să pregătească la zi ș. a. așa ca învățeala să fie cât se poate mai spornică. Toată noaptea s'a trântit el în pat, ca peștele pe sac, și nu odată s'a gândit el la zicala aceea, că banul nu-i bun în punga săracului, ci într'a bogatului, care știe ce să facă cu el. În făcutul zilei l-a prin somnul și a adormit ca mort.

— Vecină, o strigă o femeie din apropiere, n'ai cumva mai multă cenușă, că uite am pus rufele la spălat și n'am destulă, ca să umplu cenușarul.

— Ba am, răspunse maistorița, uite-o pe vatră în tindă. Dute și o ia; căci mie, nu-mi trebuie acum. Vecina ia în grabă cenușa și o aruncă fără grijă sub cenușar și dă cu opăreală de leșie peste ea.

Cum se pomenește pantofarul din somn, sare ca mușcat de șarpe și iute aleargă la cenușa din tindă. Dar cenușa ca-n palmă.

— Unde-i cenușa din tindă, fă nevastă, întrebă pantofarul.

— Unde să fie, răspunse aceea. Iac'o vint vecina de peste uliță și mi-a cerut-o la rufe, că vezi; tu bine că mai în toate zilele mă duc după câte ceva la ea.

— N'am avut noroc, vai de capul meu!

Uite, tu muiere, mi-a dat un drumet, om de omenie, o hârtie de-o mie de lei, ca să negustoresc eu ei și apoi la anul să îi dau înapoi fără dobândă. Am crezut că e bine, ca să nu te mai deștept din somn și să-ți spun numai către ziua. Vino s'o căutăm sub cenușar, ca să te convingi.

Pleacă amândoi în grabă la vecina cu rufele, iau cenușarul și încep a scormoni prin cenușa opărită, unde și află hârtia ștearsă și fără valoare.

— Da-poi trăznite-ar Dumnezeu și te-ar lua dracul, om prost ce ești tu, încep muierea a-l blagoslovi, și un an încheiat nu i-a mai tăcut melița.

La anul se ia pantofarul la drum și pleacă să afle pe omul cu miiia, dupăcum le-a fost înțelesul.

— Uite, soro, zice norocul către minte, când ședeau tot pe scaunul din fața crășmei, cum vine pantofarul tău, de-ți aduce miiia împrumutată.

— Cine știe, răspunse aceasta.

Apropiindu-se de ei, îi salută și încep la vorbă. Norocul îi tot iscodea de una-alta, dar pantofarul nu prea avea voie de vorbă. Deodată îi intrerupe mintea cu cuvintele:

— Adusu-mi-ai banii împrumutați?

— Nu ți i-am putut aduce, răspunse pantofarul, că uite cum mi s'a întâmplat. Și încep a le povesti pătania, cum am arătat și noi mai sus.

— Ține și dela mine un pol (20 Lei) și până la anul să mi-l aduci, dar să negustorești mai bine cu el, ca să poți face și miiia de mai înainte.

Pantofarul sta zăpăcit și nu știa ce să facă: să-l ia sau să nu-l ia. După ce însă i-a spus, că e dela noroc, l-a luat și a plecat cu el către casă.

Ajuns acasă a spus la muiere, că nu l-a luat rău cocoana cu banii și că tovarășul ei, i-a mai dat un pol, cu condiția aceea, ca până la anul viitor, să le aducă toți banii împrumutați.

— Ce să faci tu cu polul acesta? zise muierea, dacă cu miiia n'ai putut face nimic.

— Ce să fac, polul acesta e dela noroc. Măine e târg de țară în apropiere și o să mă duc și eu acolo, ca să-mi cerc norocul.

— Ba că m'oiu duce eu, zise muierea ca să nu mai faci iarăș vr'o poznă, ca eu miiia de mai înainte. Luă deci polul și plecă ea la târg. Umblând prin târg, tot întreabă și cercă mai la una mai la alta, până când ajunse la un pescar, care vindea tot felul de pești. Aci află un pește mai mare, dar mort, de care însă nu se apucă nimeni. Esta-i de mine, își zise muierea, îl pot mânca copiii gol și fără mămăligă.

— Ce cei pe peștele ăsta mort, întrebă muierea. Ce să cer, să-mi dai un pol și să te duci cu el acasă și să-l mănânci sănătoasă.

B) In schimb, dacă la societățile cooperative, venitul mijlociu anual pe ultimii trei ani întrece suma de 150.000 lei, ele vor fi impuse și de aci înainte, în fiecare an și vor fi citate cu registrele la desbaterea comisiei de impunere, întocmai ca și până acum.

Prin urmare micile societăți cooperative vor fi și ele clasificate și vor plăti patentă, care li-se va fixa în anul acesta pentru anii 1932, 1933 și 1934. Iar impozit complementar nu vor mai plăti.

Instrucțiunile legii prevăd: „Societățile cooperative, cari funcționează pe baza legii pentru organizarea cooperatiei din 1929, nu au caracter de societăți anonime, și, deci, impunerea lor urmează a se face ca și pentru întreprinderile particulare. Urmează, deci, ca și ele să fie clasificate, de către comisiunea județeană, iar impunerea lor se va face fie pentru trei ani, fie anual după cum vor fi clasificate”.

Micile societăți cooperative, cari cad în această categorie, nu vor fi citate nici la clasificare și nici la impunere. Instrucțiunile legii spun: „In contra proceselor verbale de clarificare, cari sunt colective nu se poate face apel. Clasificarea fiind însă cuprinsă în procesul verbal de impunere, apelul ce se va introduce, eventual, în contra procesului verbal de impunere va purta și asupra clasificării”.

Să fim bine înțeleși. Una-i clasificarea și alta-i impunerea. Clasificarea e o lucrare pregătitoare, care împarte pe comercianți, meseriași, sau societăți cooperative după mărime. Nici nu are rost ca să se apeleze la aceea comisie de clasificare. Ci numai împotriva impunerii făcute de comisia de impuneri cu care prilej se poate apela și clasificarea greșită.

Instrucțiunile spun mai departe: „Impunerea se face fără citarea acestor contribuabili (comercianți, meseriași, soc. cooperative cu un venit mijlociu sub 150.000 lei) discuții ne mai putând avea loc în fața primei instanțe. Contribuabilii au drept de apel”. Prin urmare nici la comisia de impuneri soc. cooperative mici nu vor fi citate, ci li-se va rimite, ca și până acum, procesul verbal de impunere.

Muiera scoate polul, îl dă pescarului și pleacă către casă.

După ce a ajuns acasă cu peștele, îl arată la bărbat și apoi se apucară amândoi de el ca să-l curățe de solzi și de mațe. Când îl tăiară, au aflat în gâtul lui o piatră scumpă, cât un ou de găină, de, la soare te puteai uita, la aceea însă nu.

— Vezi, tu muieră, ce a făcut polul dela noroc. Nu-i adevărat ce ne spune proverbul: „când Dumnezeu vrea și-și întoarce păsul, nu aduce anul, ce aduce ceasul”. Ne va fi de mare folos oul acesta strălucitor, nu ne mai trebuie noaptea lumină.

— Ce o fi luminând la pantofarul acesta toată noaptea? întrebă unul dintre pazaii pe tovarășul său, când până acum nici până cina nu vedea lumină la el. Se apropiară de ferestă și văd pe masă o piatră strălucind ca soarele.

Atâta le-a trebuit păzitorilor de noapte să vadă, ca să umple lumea și țara cu vestea că pantofarul are o piatră scumpă, de care nu s'a mai văzut, ca oamenii bogați din toate părțile să alerge la norocosul de pantofar, pentru a i-o cumpăra.

— Ce ceri pentru piatra aceasta? îl întrebă doritorii de a o cumpăra.

— Ce să cer! Ia vr'o cincisute de mii.

Atâta-ți dau eu! zise unul dintre cumpărători, și-i puse arvuna la palmă. Când s'a văzut pantofarul cu muiera lui deodată cu atâta

bănet, stau să inebunească de bucurie. Pe înțetul însă s'au mai desmetecit și au început a face învârteală mai cu una, mai cu alta, așa că în cursul aceluși an, le curgea averea și bănetul în casă, cum ar curge un râu încărcat cu ape.

La anul, cine mergea răsturnat într'o trăsură trasă de patru armăsari, lăsând nori de praf în urma ei? Era pantofarul, care grăbia către locul destinat, ca să se răfuiască cu creditorii săi.

Ajunzând în dreptul crămei, se dă jos, salută pe creditorii săi, cari îl așteptau tot pe scaunul numit și le spune din fir în păr cum a umblat a doua-oară cu polul. Apoi le întinde hârtia de o mie cocoamei mințea, iar polul norocului. După aceea au intrat în crămă, ca să mănânce și să bea câte ceva, precum fac mai toți drumeții osteniți.

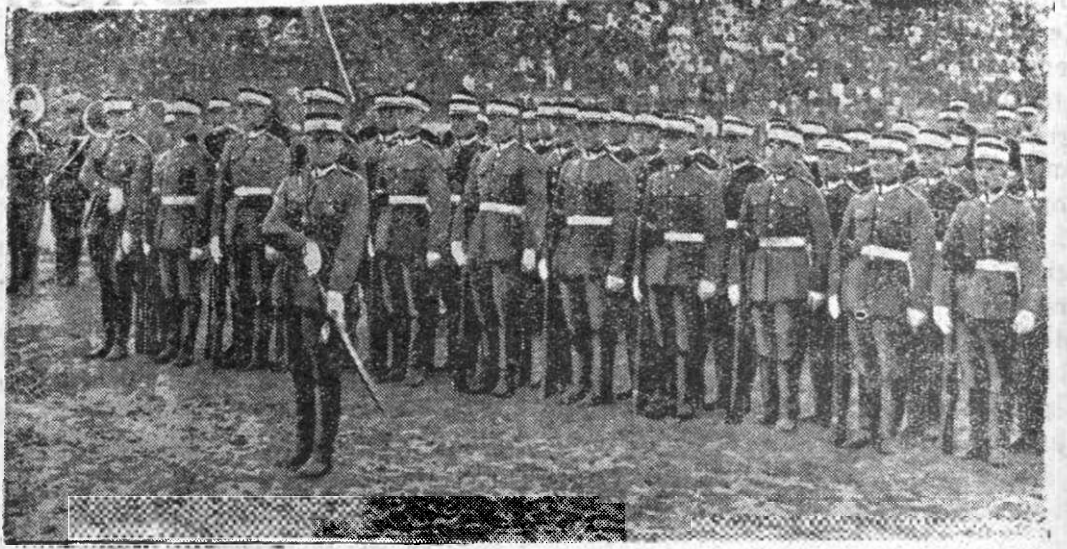
— Vedeti, ce a făcut polul meu! zise norocul, adresându-se tovarășilor săi. Nu-i adevărat ceace spun oamenii? că e mai bun un dram de noroc, decât un sac de mințea.

Cât vor fi petrecut ei acolo, nu știm; una însă o știm, că norocul cu mințea au plecat mai departe prin lume, ca să-și câștige alți clienți, iar pantofarul s'a întors acasă la ai lui.

Mergând norocul cu mințea așa tot pe drum înainte, iarși au înoptat și prin apropiere nu se zărea nici un sat, unde să se poată odihni.

— Ști ce, soro? zise norocul către mințea,

Soldați lituani

Lituania este o țară nouă, formată după marele război, din Rusia. Ea se mărginește la miazănoapte cu Letonia (altă țară nouă ruptă din Rusia), la răsărit cu Rusia, la miazăzi cu Polonia și la apus cu Prusia răsăriteană și cu Marea Baltică. Are un teritoriu de 55 mii 650 kilometri pătrați, iar locuitori aproape 3 milioane. Chiar în marginea apuseană a țării se află orașul Memel, care este autonom, adică neatârnat de nimeni, care se cărmuește după propriile sale legi. Lituania au voit săptămânile trecute să cuprindă, cu dela sine putere, orașul Memel, dar n'au îndrăznit, ci au așteptat să vadă, cu ce rezultat vine acasă dela Geneva ministrul lor de externe Zaunis. Chipul nostru ne arată o trupă de soldați lituani, în uniformele lor destul de drăguțe.

Președinții societăților cooperative să fie atenți deci la procesul verbal de impunere, ce li-se va comunica, și, dacă impunerea e exagerată, adică mai mare decât se cuvine, să nu piardă termenul de apel, căci darea odată fixată, se va plăti aceeași în trei ani următori. Lucreările de impunere încep la 20 Februarie 1932.

Tot ceace am spus în aceste două articole cred că va fi spre folosul multor comercianți, meseriași și societăți cooperative dela sate, căci în vremurile grele de astăzi trebuie să știm bine cât avem de plătit ca dare statului. Odată darea stabilită, vreme de trei ani apoi comerciantul sau meseriașul nu mai are nici o treabă cu comisiile de impuneri, ci se va îngriji numai, ca să plătească ratele la vreme pe cari le datorează țării.

Cum a fost timpul. În săptămâna aceasta a fost în toată țara un frig mare, de care nu s'a pomenit de câțiva ani încoace. Dunărea a înghețat așa de tare că puteai trece pe ghiață de pe un țărm pe celalalt. Până și Marea Neagră a început să înghețe, unde nu era tare afundă. Câteva vapoare, cari erau la margine în port, au fost înțepenite de îngheț. Mulți oameni cari au plecat la drum mai lung au fost găsiți înghețați. Iar lupii au început a umbla după pradă, intrând chiar în sate. În multe părți a țării frigul cel mare a făcut stricăciuni la pomi și la sămănături. Frig mare a fost și în alte țări și a căzut zăpadă și în țările unde nu ninge de loc. Acolo frigul a prins pomii chiar pe când erau înfloriți, cauzând foarte mari pagube.

cu nu mai pot de oboseală, mă las jos aici în drum.

— Cum să te lași în drum, frate, unde pot veni carăle, ca să te calce și schilăvescă, zise mințea.

— Fie ce va fi, răspuse acela și se aruncă jos în drum, unde începu a horcăi de-a binele.

— Las că vei vedea tu ce ai să pățești, zise mințea și trecând șanțul drumului, s'a răsturnat și ea jos pe pajiștea de lângă drum și ațipi îndată.

Deodată vine o trăsură cu niște cai cașmeii. Aceștia simt că e ceva culcat în drum, forție, se sperie și strechea peste șanțul drumului, unde dau peste mințea adormită, pe care o calcă și schilăvesc, de nu se mai poate clăti din loc.

— Așa-ți trebuie, zise norocul către tovarășa sa de drum, dacă n'ai putut sta lângă mine. Te-ai ocoșit și de data aceasta, ca și cu pantofarul, dar știu c'ai pățit-o.

— Lasă-mă te rog, nu-ți mai bate joc de mine. Acum văd și eu, că ești plin de noroc, ca și căslele de pureci.

Cât vor fi mai stat acolo cei doi tovarășii, cât nu, nu știm; una știm că norocul a părăsit pe tovarășa sa de drum și a plecat singur mai departe prin lume.

Norocul n'avea numai doi ochi, ca ceilalți muritori, dar mai avea și unul, în vârful capului. El și-a lăsat acasă femea și un copil

Ce mai e nou în politică

Din parlamentul țării — Ce a vrut dl. N. Titulescu? — Tinerimea ardeleană și dl. Iuliu Maniu — Dl. Averescu își arată nemulțumirea — Răsunete dela Geneva — Ceva nou asupra războiului japo-chinez — Inarmarea și trăinicia Rusiei bolșevice

Săptămâna cea trecut a fost aspră, ea gerul de care a fost cuprinsă. În țară și'n lume s'au spus și s'au făcut multe lucruri: unele bune și liniștitoare, iar altele aducătoare de spaimă și îngrijorare.

Parlamentul țării a fost ocupat mai mult cu legi mărunte, și fără importanță mare. Cele mai importante din acestea au fost legea drumurilor, a advocaților și aceea a zahărului. Mai multă vorbă a produs însă legea zahărului. S'a cerut anume prin această lege, făcută de câțiva deputați, o nouă scădere a prețului. Intrucât fabricanții noștri n'ar vrea să mai scadă, s'a cerut deschiderea vămii pentru zahărul din alte țări care ne-ar veni cu mult mai efitin, decât acesta care se face la noi. Legea a trecut prin Camera dar a fost schimbată în Senat. Schimbarea s'a făcut așa că granițele se deschid numai atunci când vrea guvernul țării și zahăr străin se poate aduce numai cu învoire dela minister.

N'a fost lăsată uitării nici legea conversiunii care nu se mai sfârșeste, pare c'ar fi o poveste de-a lui „cocoșul roșu”. În legătură cu conversiunea dl. C. Argetoianu a aflat un mijloc de a strânge și banii de lipsă pentru acoperirea datoriilor cari nu se vor mai plăti. Dsa zicea așa: toți oamenii proprietari din țară, cari au un venit dela

care după ce crescuse mai mare, a plecat și el în lume.

După multă alergare prin lume, numai ce i-se face și norocului dor de casă de femeie și de copil. A plecat acasă, unde și-a aflat numai soția, copilul a plecat și el prin lume, ca tatăl său.

— O să-l aflu eu! zise norocul cătră femeia sa, și plecă în urma aceluia, ca să-l caute prin lume.

Dar cum a tot umblat el așa prin lume după fiul său, a îmbătrânit și a orbit de cei doi ochi de dinainte, rămânându-i numai cel din vârful capului. Cu acesta însă nu poate vedea bine înainte pe oamenii pe cari îi întâlnește, până când nu-i ridică în sus.

— Norocul e orb, auzim adesea zicându-se în lume. Ridică pe câte oineva din mulțimea cea mare de oameni, ca și pe pantofar și, dacă vede că nu e fiul său, îl trânteste la pământ.

Pe câți n'o fi ridicat și trântit el, de când e lumea asta, și pe câți n'o mai ridica și trânti de aici înainte, căci norocul e ca focul, acum te liage acum te frige...

Moș Georgescu
dascăl pens.

o anumită sumă în sus, vor plăti o sumă oarecare de bani statului. Perceptorul judecă valoarea averii fiecărui proprietar, și cu câte sute trece peste suma fixată în lege, de atâtea ori câte cinci lei trebuie să dea statului. În schimbul banilor pe cari îi dădea, în 5 ani, căpăta o hârtie care avea valoarea acelor bani pe care hârtie o poate folosi ca bani atunci când își plătește darea la stat. Acest plan al dlui C. Argetoianu a fost adus la cunoștința M. Sale Regelui care n'a avut nimic contra lui. Se credea într'un timp că lucrul e ca făcut. Dar partidele politice au respins fără vorbă acest plan al dlui Argetoianu și dsa s'a vazut silit să-l părăsească. Chiar dl. Argetoianu a spus la radio că se vede silit să voteze nu mai legea conversiunii și să lase în seama altuia felul cum se va face ea.

Ce a vrut dl. N. Titulescu

Turburare mare în viața noastră politică a produs venirea neașteptată a dlui N. Titulescu dela Geneva. La început se credea că marele nostru diplomat a venit numai pentru unele chestiuni de politică externă, dar după ce el a adus în București atât pe dl. Maniu cât și pe dl. Vaida, și după ce a stat mai ales de vorbă cu toți fruntașii noștri politici, oamenii au început să bănuiască alte gânduri și alte planuri. Se spune chiar că dl. Titulescu ar fi încercat să facă acum guvernul de concentrare, pe care nu l-a putut face primăvara trecută. Guvernul de concentrare n'a reușit și dl. Titulescu a plecat la Geneva cam mâhnit. Înainte de a pleca, la palatul regal s'a ținut un consiliu al apărării naționale, cu care ocazie s'a hotărât mai precis ce să spună delegații noștri la conferința de dezarmării. Dl. Titulescu a fost mâhnit sigur și din cauza că dela Geneva vin vești destul de nemulțumitoare.

Tinerimea ardeleană și dl. Iuliu Maniu

Venirea dlui Titulescu în țară a avut un puternic răsunet în viața politică a Ardealului. Prin faptul, că dl. Titulescu a stat de vorbă și cu V. V. Tilea, șeful organizației tinerilor, „Chemarea”, o mare mulțime din tineretul Ardealului, a făcut un apel pentru reînnoirea dlui Maniu la șefia partidului și pentru o reglementare a conducerii „Chemării” care de multe ori încearcă a lucra cum o taie capul. Chemăriștii numesc pe cei cu apelul „apelști”. Între aceste două tabere se întrecește din ce în ce lupta.

Dl. Averescu își arată nemulțumirea

Dlul mareșal Averescu nu-i prea place mersul vremii. Dsa nu se poate împăca nici decum să-l știe pe dl. C. Argetoianu ministru de finanțe și de aceea scrie în gazeta partidului său câte un articol foarte aspru. De multe ori Dsa critică chiar și pe M. Sa Regele, pentru faptul, că s'a încunjurat cu oamenii, care-i sunt miniștri acum. De bună seamă că dl. Iorga cu mintea sa scilpitoare și tăioasă ca un briciu nu-l lasă fără răspunsuri, și în felul acesta de vreo două săptămâni, cei doi oameni mari se hărjonesc într'una.

Răsunete dela Geneva

Conferința dezarmării dela Geneva este în toiul ei. Rând pe rând diferiții reprezentanți de țări și-au spus cuvântul și părerea lor asupra chestiunii opririi războiului dintre oameni.

Dl. Motta, reprezentantul guvernului elvețian, în cuvântarea sa, după ce a mulțumit, că conferința se ține tot la Geneva, a spus că orice s'ar face, nu se poate asigura pacea până când nu se revizuesc și tratatele de pace. Numai după ce s'ar mai șterge din nedreptățile ce s'au făcut unor popoare, se poate cere ca toate națiunile să fie cuprinse de iubirea păcii. Vorba dlui Motta a avut mare răsunet în sufletele celor cari vreau revizuirea și în felul acesta s'au gândit multe capete asupra acestui lucru. Contra revizuirii tratatelor sunt: Franța, Polonia, Jugoslavia, România și Cehoslovacia. Pentru revizuire sunt: Germania, Ungaria, Italia și Rusia. Celelalte țări sunt mai puțin interesate asupra acestei chestiuni. Se crede însă, că cei cari is cu Franța vor învinge, căci după cum se spune Franța este acum cea mai mare putere din lume.

Dl. Dem Ghica ministrul nostru de externe și președintele delegației române la conferința dezarmării a ținut în zilele trecute o cuvântare foarte lăudată de cei de față. Dsa a arătat că România dela războiu încoace este țara cea mai iubitoare de pace. Pacea însă nu se poate asigura în lume până când nu se vor pregăti toate popoarele în sufletul lor, pentru aceasta. În școală deci nu trebuie să se mai învețe despre unele popoare ca dușmane și altele ca prietene. Să se introducă în sufletul fiecărui om ideea, că toți suntem frați, indiferent de limbă și naționalitate. Trecând la chestiunea reducerii înarmărilor, Dsa a precizat, România este pentru, dar până când Rusia are tot aceleași gânduri dușmănoase, noi nu putem decât să ne întărim armata. Dsa a arătat cu numere, că armata noastră așa cum se prezintă acum, nici nu este destul de puternică pentru o apărare sigură contra Rușilor.

Ceva mai nou asupra războiului japo-chinez.

În Răsăritul îndepărtat luptele continuă tot cu mai multă strășnicie. În săptămâna trecută armatele japo-chineze au fost în armistițiu — pace scurtă pentru discutare. — După acest armistițiu japonezii au mai cerut pentru ultima dată dela chinezi, împlinirea celor dorite de ei. Intrucât Chinezii n'au răspuns nimic, Japonezii au început la

ziua de 20 Februarie o nouă înaintare a trupelor. Armatele chineze se luptă cu înverșunare contra bombardamentului japonez. Armatele chineze sunt conduse în mare parte de ofițeri germani. După sfatul acestora Chinezii și-au făcut șanțuri foarte întărite. Stând ascunși în pământ ei îngreunează mult înaintarea japonezilor, cari înainte de toate trebuie să se îngrijească de distrugerea acestor șanțuri. Totuși după ultimile știri se crede că Japonezii sunt mai tari. Ei și înaintează zilnic pe pământul chinezesc.

Fostul împărat *Pu-Ńi* al Chinei a fost ales ca președinte al republicii Mancuriene. După cum spun gazetele mari din lume, el a primit acest post. Se spune că în *Peking* — China — suflitele sunt foarte aprinse pentru continuarea războiului. Din cele câteva învingeri mici asupra armatelor japoneze, Chinezii au dedus că și Japonezii pot fi învinși.

Marile puteri din lume au făcut din nou un demers între Japonezi și Chinezii, pentru o bună împăcare și înțelegere. Ba în America au și început oamenii să nu mai cumpere nimic ce vine din Japonia, până când aceasta se va opri din pornirea războinică. Japonezii sunt însă plini de foc. În loc să se sperie de aceste amenințări ale Americii, au spus că dacă țările cele mari vor încerca să strice legăturile comerciale dintre Japonia și celelalte țări, atunci nici Japonzii nu mai lasă pe europeni să facă comerț în porturile Asiei. Din toate acestea se vede, că Japonzii vreau să-și împlinescă planurile lor. De aceea ei au și trimis armata din Mancuria de Nord, la granițele Mongoliei. Mongolia se află sub protectoratul Rusiei sovietice și după cum se vestește s'a și început încorporarea armatei mongole.

Inarmarea și trăinicia Rusiei

Rusia, după cum am mai spus și în alte rânduri, nu știe ce să facă. De temut se teme că Japonzii vor ciufuli-o, dar în războiu încă n'ar intra bucuros. Cu toate acestea după cum scriu unele ziare mari, Rusia este așa de înarmată încât numai când auzi și-se încrâncenă carnea pe oase. Se spune anume că Rusia sovietică într'un caz de războiu ar putea pune în luptă două milioane soldați de mână întâia și vre-o opt până în zece milioane de soldați de mână a doua. Pe lângă această armată de linie, mai sunt vre-o zece milioane de inși pregătiți pentru luptele cu gaze. În total deci vre-o 20—25, milioane de luptători. Un număr care te îngrozește. Totuși trăinicia Rusiei nu este așa precum o arată numărul luptătorilor. Întâi de toate se spune că n'au conducători cari să fie în stare a purta grijă la atâta om. În al doilea rând s'a descoperit chiar acum o puternică organizație ucrainiană, care învață poporul ca într'un caz de războiu Ucrainenii să nu ție cu bolșevicii. În felul acesta a doua zi după intrarea în războiu în Rusia ar fi revoluție. Și poate că asta e singura teamă, care i-a făcut până acum pe bolșevici să stea pe pace.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

O femeie naște trei băieți. Soția unui comerciant din Reghin cu numele Fecsel a născut 3 feciori gemeni. Atât mama cât și pruncii sunt complet sănătoși.

Japonezii cumpără vite și porci în Banat. În ziua de 17 Februarie au sosit la Timișoara o delegație de japonezi, pentru a cumpăra vite și porci, pentru armata lor din Mancuria. Vitele tăiate vor fi transportate prin Polonia, Rusia și Siberia în Mandcurgia.

Comoară găsită în scorbura unui copac. Doi muncitori lucrând într'o pădure care era proprietatea mănăstirii Neamțului au găsit în scorbura unui copac o oală. Marele-a fost mirarea, când au scos oala din scorbura și au văzut că ea era plină cu monete mari de argint. Monetele (banii) nu erau ungurești nici românești ci belgiene. Țăranii au ținut ascunsă comoara mai mult timp. În zilele acestea au voit să o vândă la un ceasornicar, dar chiar când se târguiau a venit poliția și le-a luat comoara. Poliția le-a luat comoara fiindcă banii din ea erau vechi și aceștia trebuie păstrați în muzeu.

Mulțămilită. În numele credincioșilor bisericii greco-catolice din Noul Săsesc — Protopoplatul Dumbrăveni — aducem și pe această cale profundele noastre mulțumiri, pentru frumosul dar al Liturghierului — ediția nouă ce s'a dăruit sf. noastre biserici de către On. Ioan S. Păcurariu preotul local, care a contribuit cu suma de Lei 100, iar Reuniunea „Sfânta Maria“ a femeilor române greco-catolice din loc cu suma de Lei 240. Bunul Dumnezeu să le răsplătească însuțit. *Curatorul.*

Căruță sfărmată de tren. Un căruțaș voind să treacă linia ferată și nebăgând de seamă, că vine trenul, fiind la o cotitură el a ridicat rampele și a plecat să treacă. Dar chiar atunci trenul care venea cu iuțeală mare l-a prins înainte de a trece. Căii au fost omorâți, căruța sfărmată, iar căruțașul foarte rău rănit.

Mare incendiu (foc). În orașul Moinești din județul Bacău a izbucnit un mare incendiu în ziua de 7 Febr. Focul s'a început

dela o crăsmă unde dela bucătărie s'a aprins hornul și apoi coperișul. Fiindcă bătea vântul foarte tare, focul s'a întins și la celelalte case din vecini. Au ars 54 case și era să se aprindă și biserica, dar a scăpat cu puține stricăciuni. Pompierii din oraș n'au putut să stingă focul și au venit ajutoare și din Bacău soldați și pompieri. Multe familii au rămas fără adăpost acum pe timp de iarnă. În anul trecut în acest oraș, iară a fost un mare incendiu care a cauzat pagube mari.

Un automobil cu o roată. Minte omenească născoceste multe minunății. Un medic din Anglia cu numele Purbio a inventat un automobil, care merge pe o singură roată. Cu toate că are numai o roată merge cu o iuțeală destul de mare, și nu se răstoarnă.

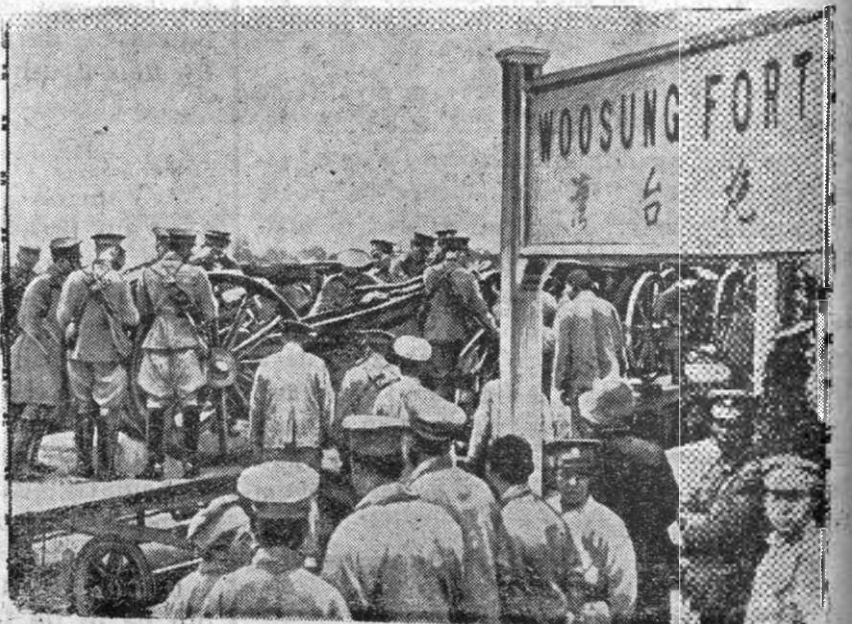
Ce-l sălbatic tot sălbatic rămâne. Un pictor din Berlin cu numele Hugo Otergaven a fost într'o călătorie prin Africa. Când s'a întors acasă a adus cu el un animal mare sălbatic la care îi zice leopard. El a căutat să-l îmblânzească și a reușit ca de el să știe frică și să se îmblânzească puțin. Pictorul ținea leopardul în camera lui legat cu o curea. Într'o zi a venit o femeie, care avea și un copil să facă curățenie în camera pictorului. Leopardul, care părea îmblânzit, când a văzut copilul, s'a trezit în el sălbătăcia, s'a zmâncit și a rupt legătura. Sălbătăciunea s'a aruncat la copil și cu labele și gura a sfâșiat pe copil în bucăți. Femeia când a văzut aceasta de frică a început să zbiere. Ea a fost auzită de un om care era tot în aceea curte. El a alergat imediat în ajutorul femeii. Cu un ciocan mare ce-l avea în mână, bărbatul a reușit pe la spate să lovească leopardul și să-l omoare. Scăpând pe biata femeie.

S'au ciocnit două aeroplane. Dacă de multeori cetim prin gazete, că s'au ciocnit trenuri, de astfel de nenorociri nu sunt sentinți nici cei cari umblă pe sus zburând cu aeroplanele. O astfel de nenorocire s'a întâmplat în zilele aceste în Anglia. Două aeroplane militare cari făceau exerciții de zbor s'au ciocnit. Cei doi conducători ai aeroplanelor au murit, pentru că ambele aeroplane după ciocnire au căzut. Pagubele sunt mari fiindcă s'au pierdut doi oameni, cari se pricepeau la conducerea aeroplanelor și două aeroplane cari costă câteva milioane. Aceasta este prima nenorocire de felul acesta în acest an.

Afumând carnea și-a aprins casa. Invățătorul Ioan Băuceanu din comuna Rusești-Răzăși a voit să afume carnea dela un porc ce tăiase. Pentru aceasta el a dus carnea în

Din războiul Japonezilor cu Chinezii

Lupta cea mai înverșunată se dă, în războiul Japonezilor cu Chinezii, pentru fortăreața sau întărirea Woosung. De săptămâni dearândul Japonzii tot aceasta o bombardează cu tunurile, atât de pe uscat și de pe mare, cât și din văzduh de pe aeroplane. Cu toate acestea fortăreața a rămas necuprinsă până acuma. Chipul nostru ne arată gara Woosung Fort. Militarii aceia înalți sunt englezi, cari pleacă în spre fortăreață, cu tunurile lor. Militarii cei mărunți dinainte sunt chinezi.

podul casei și pentruca să iatre fumul în pod la carne, el a scos o cărămidă dela horn. A închis bine podul și a lăsat carnea acolo. Peste noapte însă pe gaura ce o făcuse să iasă fum în pod, au ieșit și scântei și din aceste scântei a luat foc coperișul casei. Focul s'a întins foarte repede și a cuprins toată casa. Pe când s'au trezit vecinii și cei din casă focul cuprinsese toată casa, abia au putut scăpa cei din casă, iar casa a ars aproape în întregime. Pagubele sunt destul de mari.

Unde duce beția. Un muncitor din Chișinău cu numele Petre Graur, după ce a băut în mai multe cărciumi a venit acasă. El știa că într'un dulap mai avea o sticlă cu vinars dulce și s'a dus să ia sticlă și să mai bea și vinarsul acela. Din întâmplare în dulap lângă sticla cu vinars mai era și o altă sticlă cu tinctură de iod (o doctorie) și din greșală a luat sticla cu tinctură și a băut-o. Fiind beat n'a simțit gustul tincturii. După ce s'a așezat în pat să se culce deodată a simțit dureri de stomac și a început să zbiere de dureri. Nevesta și vecinii lui speriați imediat i-au venit în ajutor și l-au dus la spital. Doctorii au spus că e puțină nădejde să mai trăiască.

O mare sălbătăcie. În satul Badițești din județul Mehedinți trăiau în ură Ioan Bleju și cu alți doi săteni cu numele Ion Lupu și Gheorghe Ciolan, din cauza unor neînțelegeri, Lupu și Ciolan s'au hotărât să se răzbune pe Bleju. Acesta din urmă avea capre cu care trimitea pe doi băieți ai lui, o fată de 11 ani și un băiat de 9 ani, la pădure. Într-o zi Bleju a văzut că au venit acasă caprele singure, fără copii. A plecat să-i caute. Ajungând la locul unde știa că merg copiii cu caprele, a găsit morți pe cei doi copii ai lui. Imediat a venit în sat și a anunțat pe jandarmi, cari au pus pază lângă copii, până a ieșit comisia-jandarmii și comisia, din spusele sătenilor au presupus că cineva din răzbunare a trebuit să omoare pe copii. Numai decât s'au gândit la cei doi dușmani a lui Bleju, la Lupu și la Ciolan. Prinși de jandarmi și duși la fața locului cei doi criminali au tăgăduit. Judecătorul, care era cu comisia prin întrebări istețe a reușit să-i facă să recunoască, că ei sunt criminali. Când s'au văzut prinși, unul dintre ei, Lupu a scos un cuțit și și-a tălat grumazii. El n'a murit însă că a fost imediat dus la spital. Ciolan a fost legat și dus de jandarmi la închisoarea tribunalului până vor fi judecați.

† **Victor Găbudean**, fost curator al bisericii și fost voluntar român, care și-a pierdut un braț pe câmpul de luptă, a adormit în Domnul, după o scurtă suferință, în ziua de

8 Februarie, în vârstă de 54 ani și într'al zecelea an al căsătoriei sale, împărțit fiind cu sfintele taine, în Sălcuia de Jos. Inmormântarea i-s'a făcut în ziua de 10 Februarie. Il deplânge soția și trei copii. În veci pomenirea lui!

Iarnă grea în toată țara

De mult n'a fost o iarnă așa de grea ca și acum. A nins peste tot locul. În unele părți zăpada a atins grosimea de peste doi metri. Frigul s'a înăsprit așa de tare, încât mulți oameni au degerat.

În Basarabia, câțiva oameni surprinși de viscol în drum, au fost acoperiți de zăpadă și au fost găsiți în altă zi, degerați.

Lângă comuna Călmățui din județul Lăpușna, o sanie cu doi cai s'a înglodat în zăpadă și omul care mâna caii precum și unul dintre cai, au amorțit de frig.

Tot aproape de comuna Călmățui, locuitorul Vasile Verdeș cu soția și doi copii, au fost ajunși în câmp de viscol și neputând să găsească drumul, au înghețat cu toții.

În comuna Valea seacă din Bucovina, săteanul Augustin Buzic se întoarce cu o sanie încărcată cu lemne dela pădure. Din cauza gerului și a viscolului, a degerat în sanie. Boii au ținut drumul până acasă. Când au intrat în ogradă, femeia care îl aștepta și-a găsit bărbatul în sanie înghețat.

În Dobrogea încă s'a deslănțuit o furtună mare însoțită de ninsoare. Multe fire telefonice au fost rupte. La Constanța, măestrul Anton Galitopol a fost găsit înghețat.

Dunărea încă a înghețat. Sătenii din comunele de peste Dunăre, au început să vină la Brăila, trecând Dunărea pe ghiață.

La Bârlad, vântul care a bătut din spre miază noapte a adus mari cantități de cenușă pe care a imprăștiat-o peste zăpadă. Cenușa a căzut și prin fântâni, dând apei un gust leșietic.

Pe la Brașov, zăpada a atins grosimea de doi metri. Un tren de marfă a rămas înzăpezit pe linie între stația Ilieni și Herman.

Trenul de marfă plecat din stația Teaca spre Târgu Mureș, a rămas înzăpezit la Milsaș, unde zăpada este de un metru.

Pe liniile Sf. George-Brețcu, Dornișoara-Borgosuseni din Bucovina și Copalnia-Resina din Basarabia, multă vreme trenurile n'au putut trece din cauza zăpezii.

La Blaj încă a nins mult, zăpada atingând grosimea de 25—30 cm. Vânt puternic a bătut dela Apus—Miază noapte, îngrămădind zăpadă prin toate ascunzișurile. Frigul cel mai mare a fost de 25 și jumătate grade. Acest frig e foarte mare, socotind, că Blajul este un ținut mai calduros din Ardeal.

Dar nu numai la noi în țară, ci și în alte țări încă este iarnă grea. În Ungaria e frig și a căzut zăpadă multă. În Franța încă a nins mult și s'a lăsat un ger destul de aspru. În Italia a scăzut zăpada la Florența și la Triest. La Milano, trenurile umb'ă cu mare greutate din cauza zăpezii. În Bulgaria și în Turcia, zăpada e așa de mare, că nu se mai poate umbla pe drumuri.

Prețul cerealelor

În vremea din urmă nu se prea fac cumpărări de cereale. Nu sunt bani și afară de aceea a căzut mult și întrebuințarea mare a cerealelor.

Canada și Statele Unite, vor începe să vândă numai după ce Australia și Argentina își vor fi deslăcut toate cerealele.

Rusia a început să vândă cereale mai ales în Anglia. Vinde cu deosebire orz și porumb.

Noi nu prea putem vinde porumb din cauza concurenței porumbului argentinian.

Dela noi cumpără porumb mai mult Grecia, iar vinderea porumbului în Austria s'a împiedecat din cauza înghețării Dunării.

La Brăila s'a urcat prețul la secară și la fasole și a scăzut la orz, la ovăș, la porumb și la meiu.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pentru 100 de kgr.

La **Brăila**: grâu calit. I. 282 lei, calit. II 270 lei, calit. III. 260 lei, seacă 230 lei, orz 265 lei, ovăș 287 lei, porumb 170 lei, mei 220 lei, fasole 280 lei, mazăre 385 lei.

La **Galați**: grâu 280 lei, orz 255 lei, ovăș 280 lei, porumb 165 lei, fasole 280 lei.

La **Constanța**: grâu 290 lei, orz 277 lei, ovăș 290 lei, porumb 180 lei, meiu 210 lei, fasole 300 lei.

La **Basargic**: grâu 275 lei, secară 210 lei, orz 240 lei, ovăș 255 lei, porumb 160 lei, fasole 260 lei.

La **București**: grâu 300 lei, porumb 150 lei, fasole 250 lei.

La **Bălți**: grâu 250 lei, secară 180 lei, orz 220 lei, ovăș 305 lei, porumb 146 lei, fasole 255 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La **Chicago**: grâu 339 lei, ovăș 291 lei, porumb 239 lei.

La **Winnipeg**: grâu 325 lei, secară 256 lei, orz 260 lei, ovăș 298 lei.

La **Buenos-Aires**: grâu 254 lei, ovăș 201 lei, porumb 174 lei.

La **Hamburg**: grâu 350 lei, secară 340 lei, orz 353 lei, ovăș 285 lei, porumb 235 lei.

Prețul oleioaselor

Floarea soarelui: la Galați 290 lei
la Bălți 235 "

In: la Galați . . . . . 420 "

la Constanța . . . . . 410 "

la Bălți . . . . . 440 "

la Winnipeg . . . . . 572 "

la Liverpool . . . . . 483 "

Câneșă: la Bălți . . . . . 410 "

Rapișă: la Constanța . . . . . 450 "

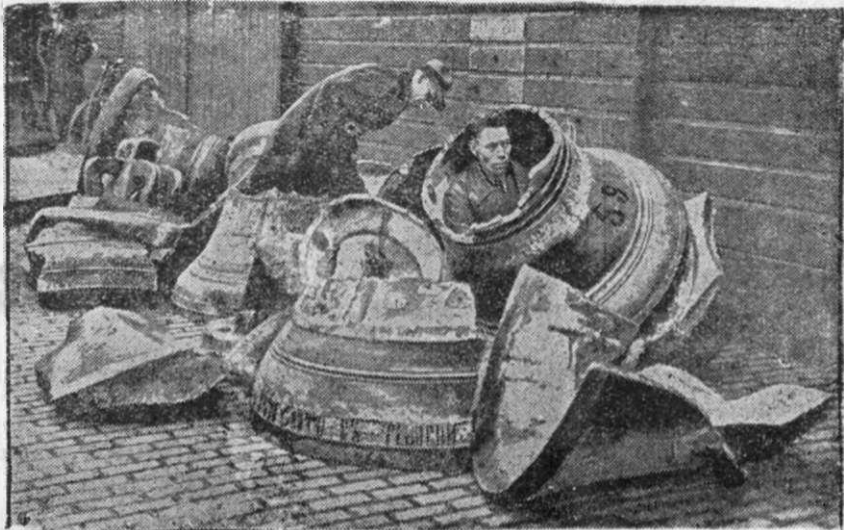
Mac: la Bălți . . . . . 1350 "

Sămânță de bostan: la Galați 620 "

la Bălți . 510 "

Clopotele Rușilor

Chipuri de acestea n'am mai văzut decât în războiu. Atunci le-am văzut și în realitate, fiindcă și Austro-Ungaria a luat clopotele din turnuri și a făurit din ele tunuri. Urmarea a fost că Austro-Ungaria s'a prăbușit și din ea s'au făcut mai multe state nouă. Bolșevicii le-au urmat pilda, căci și ei au cuprins clopotele bisericilor și le-au vândut Franței. Nici bolșevicii nu o să ajungă la sfârșit mai bun. Chipul nostru ne arată mai multe clopote rusești sparte, transportate spre Franța. În gara Rotterdam (Olanda) aceste clopote au fost descărcate de pe vagoanele rusești și încărcate pe cele franțuzești. Cu acest prilej s'a făcut și fotografia aceasta.

Chipul nostru ne arată mai multe clopote rusești sparte, transportate spre Franța. În gara Rotterdam (Olanda) aceste clopote au fost descărcate de pe vagoanele rusești și încărcate pe cele franțuzești. Cu acest prilej s'a făcut și fotografia aceasta.

Prețul vitelor

La Bălți:

Vite îngrășate	7500 lei	bucata
Vite de tăiere	2500	" "
Vaci de lapte	2500	" "
Viței	1000	" "
Boi de muncă	7000	perechea
Cai de muncă	5000	" "
Porci	1800	bucata
Oi	300	" "

La Chișinău:

Vite îngrășate	3500	" "
Vite de tăiere	2500	" "
Vaci de lapte	3000	" "
Viței	400	" "
Boi de muncă	8000	perechea
Cai de muncă	4000	" "
Oi	150	bucata

La Pitești:

Vite îngrășate	4500	" "
Vite de tăiere	2800	" "
Vaci de lapte	3800	" "
Viței	1000	" "
Boi de muncă	8000	perechea
Cai de muncă	8000	" "
Porci	1500	bucata
Oi	250	" "

La Brașov:

Vite îngrășate	7000 lei	bucata
Vite de tăiere	2000	" "
Vaci de lapte	5000	" "
Viței	800	" "
Boi de muncă	6000	perechea
Cai de muncă	7000	" "
Oi	175	bucata

Prețul banilor

Franc francez	6,66	Lei
Lire sterline	580	"
Dolar	167,10	"
Franc belgian	24,00	"
Lira italiană	8,70	"
Franc elvețian	33,20	"
Coroana cehoslovacă	4,97	"
Șiling austriac	18,70	"
Marco germană	40,00	"
Pengő	22,00	"
Florin olandez	68	"
Drachma	2,00	"
Zlot	19,00	"
Dinar	2,95	"
Lire turcești	79	"
Leva	1,12	"

Mal multora. Nu ne mai necăjiți cu scrisori neiscălite, pentru că toate scrisorile neiscălite le aruncăm în coș.

S. I. T. Adresați-vă, cu toată încrederea, la P. provincial I. E. Evrard în Blaj, care vă va da răspuns cu siguranță.

Am primit câte 100 lei de la următorii: Guța Teofil, Cătean Ioan, Lazar Boer, Orba Nicolae, Ioan Gârlea, Aron Marina, Heinrich Iosif.

Câte 160 Lei: Tămaș Grancia, Lucreția Mera, Ordean Ioan, Traian Bălan, Ștefan Giurgiu, Coman Alexandru, Oros Iosif, Gherasim Mărginean, Horea Popa, Ioan Samson Vulcu, Elena Dăianu, Gavril Miron Cionca Vârșic Ioan, Of. parohial Vărădia, Brutus Pinteau.

Câte 180 Lei: E. Popa, Dr. Ioan Duma, Ioan Oltean; Dionisiu Dancea, Soi Dumitru, Ignat Borsă, Crișan Ioan, Petru Marian, Iustin Pop, Nicolae Constantin, Of. parohial Poptelec, Dr. Const. Pavel.

Câte 200 Lei: Ilarie David, Dumitru Pleșca, Of. parohial Coaș, Of. parohial Cenade, Ioan Feldiorean.

Alte sume: Dr. Ioan Bălan 500; Sabina Peculea 700; G. Erdeș 390; Bogdan Teodor 45; O. Avram Canton Ohio 210; Gavril Silaghi 80; George Precup 360; Socol Gedeon 90; Laslo Ioan 30; Anton Fărcaș 135; Moody Vasile 526; Cristea Teodor 315; Congr. Surorilor Franciscane Cluj 320; Ioan Păcurariu 45; Pocol Gavril 20; Pompeiu Pușcaș 40; Demetriu Drăgan 45; Ioan N. Munteanu 150; Georgiu Selegian 90; Savonea Aron 80; Andrei Boeriu 360; Varadi Ioan 150; Vasile Buteanu 15; Ioan Boldea 150.

E. P. B. Am primit Lei 180. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1931.

Biserica catolică. Am primit abonamentul pe 1932 Lei 180.

Ioan Citor, Erie Pa. Din suma de 900 Lei primită în Mai 1931 am trecut în abonamentul Dv. Lei 218 pe 1930; Lei 330 pe 1931; Lei 172 pe 1932 iar restul de 180 Lei l-am trecut pentru Alexă Citor, Neșos pe 1931.

Redactor: IULIU MAIOR.

Aduc mulțumiri tuturor acelor, care ne-au condolat verbal și în scris cu prilejul decedării scumpei noastre, soție și mamă *Elena Moldovan n. Mărginean*.

(54) 1—1 Familia Moldovan

Primăria comunei Șeica-Mare jud. Târnava-Mare

No. 68—1932
din 1 Febr. 1932.

Publicațiune importantă

Se aduce la cunoștința generală că **TÂRGUL NOU** (al 4-lea) al comunei se va ține cum urmează; pentru vite în ziua de 1 Martie, pentru marfă în ziua de 3 Martie a fiecărui an.

Primăriile comunale sunt rugate să binevoiască a încunoștința populația în modul obișnuit.

(51) 1—1 PRIMĂRIA

Curatorul parohiei române unite Seuca jud. Târnava-Mică

Nr. 5 din 16 Febr. 1932.

Publicație de licitație

În ziua de 13 Martie a. c. ora 3 p. m. Curatorul parohiei române unite din Seuca jud. Târnava-Mică va ține o nouă licitație publică cu oferte închise, fără supraoferte, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de edificare a bisericii din nou.

Valoarea lucrărilor este, pe devizul estimativ de Lei 273.617.82. Garanția (cauțiunea), va fi de 60% din valoarea ofertei și se va depune deodată cu aceasta în numerar, efecte de stat, ori scrisoare de garanță emisă de o bancă de prima bonitate.

Licităția se va ține în localul oficiului protopopesc gr-cat. din Dicosânmartin.

Planurile, devizul, condițiunile speciale și generale etc. se pot consulta în orice zi de lucru la sediul oficiului protopopesc gr-cat. din Dicosânmartin.

Curatorul își rezervă dreptul de a alege cea ofertă care va voi, sau nici una și în termen de opt zile să se pronunțe, dela data încheierii licitației.

Spesele ofertanților cu deplasarea nu se vor restitu.

Ofertanții să dovedească capacitatea și să producă dovezi, că au mai executat astfel de lucrări în mod corespunzător.

Dumitru Suciu prim-curator. Ioan Muntean paroh.

(55) 1—1

Primăria Comunală Boian

Nr. 198—932

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 17 Martie 1932 ora 10 în localul primăriei comunale Boian, județul Târnava mică se va vinde, prin licitație publică, cu oferte închise și sigilate în conformitate cu art. 88—110 legea C. P., spre exploatare materialul lemnos cu tăiere roșă de pe teritoriul aproximativ 34.8975 ha. din pădurea „Fundatura” cu volumul lemnos circa:

A) Lemne de lucru și construcție de esența stejar 5586 m. c.

B) Lemn de foc, esența tare: stejar și carpeni:

- a) despicate — — — 3053 steri
- b) rotunde — — — 3053 steri
- c) crăci și vârfuri — — 1411 steri

Prețul de strigare 1.156.000 Lei adică un milion unasută cincizecișase mii Lei.

Periodul de exploatare începând dela 1 Februarie 1932 până la 1 Februarie 1933; iar curățirea până la 1 Aprilie al anului al doilea dela intrare în exploatare.

Condițiunile speciale se pot vedea la primăria Boian, Ocol. Silvic Dicosânmartin, Inspectoratul Silvic, Sighișoara.

Garanția 60000 Lei, adică șasezeci mii Lei în recipisă de consemnare la Administrația Financiară.

Supraoferte nu se primesc.

Boian, la 17 Februarie 1932.

(52) 1—1 PRIMĂRIA

Județul Târnava-Mică, Primăria comunei Bazna

Nr. 669.670—1931

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 30 Martie ora 10, se va ține în localul primăriei Bazna licitație publică pentru darea în antrepriză a lucrărilor pentru adaptarea și repararea vilelor „Carol” și „Elvețiana”.

Valoare după deviz:

La vila „Carol” . . . Lei 155.000—

La vila „Elvețiană” Lei 150.000—

Licităția se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea contabilității publice, regulamentului O. C. L. și normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele, cari vor lua parte la licitație vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5 la sută din valoarea devizului, iar oferta se va face numai în conformitate cu caietele de sarcini, cari pot fi văzute în fiecare zi în orele oficioase în localul primăriei Bazna.

Bazna, la 19 Februarie 1932.

Președintele com. interimare,

ss. M. SCHULLER

(53) 1—1

Notar.
GROSS.

A apărut

STRASTNIC

Care cuprinde rânduiala sfințelor și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune.